

srdce, poněvadž takové poznání Ježíše po vzkříšení nebylo možné všem, ale jenom těm, kdo dokázali věřit a milovat. Stejného poznání máme zapotřebí i my, abychom mohli říci Pán je to, když za chvíli budeme přistupovat k eucharistii

*úryvek z knihy Raniera Cantalamessy, Slovo a život
(redakčně upraveno)*

JEŽÍŠ KÁRÁ NEVĚRU (MK 16,9-15)

Když slyšeli, že on žije a že ho (Maria Magdalská) viděla, nevěřili tomu

Učedníci byli ti, kdo uvěřili Ježíšovi, když začal kázat a uzdravovat. Opustili domovy a chodili s ním. Ale nyní, když se stal největší zázrak, zmrtvýchvstání Kristovo, nevěřili. Díváme-li se na situaci z lidského stanoviska, přirozeně, psychologicky, vůbec se tomu nedivíme. Ale je možné posuzovat tuto událost přirozeně? Jde tu o článek víry. U každého článku víry pak jsou tři prvky: svědectví, milost Boží a osobní postoj, vůle přijmout za pravdu, co Bůh zjevuje. Která z těch podmínek u učedníků chyběla? Snad jim nebylo dost věrohodné svědectví Marie Magdalské. Ale v témž textu evangelia se dodává, že nevěřili ani učedníkům, kteří viděli Ježíše na cestě do Emauz. Hlavní potíž však jistě byla ta třetí: ochota přijmout to, co přesahuje normální lidské zkušenosti. Ovšem takové jsou všechny pravdy víry. Jako rozum není proti poznání smyslů, ale je nad nimi, tak i víra není proti rozumu, ale je nad rozumem, vyšší osvícení.

Káral je pro jejich nevěru a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří ho spatřili živého

Všecko, co věříme, víme ze zjevení, a přece jsme to neviděli. Kdo z nás viděl Nejsvětější Trojici, Pannu Marii atd. Zjevení jsou pro nás slova církve, slova svědků. proč jim věříme? Tzv. apologetická metoda se pokoušela postupovat vědecky. Nejdříve se ukáže, že kázání dnešní církve odpovídá tomu, co je v Písmu. Pak se dokáže, že je Písmo hodnověrný historický pramen. Proto nemohu popírat to, co tam stojí, ale uznat to za pravdu. Nedá se říci, že je tato metoda falešná. Ale přece se nikdo nestává věřícím tímto vědeckým studiem. To jsou důkazy vnější. Ale víra má hlavní důkaz vnitřní, hlas svědomí. ten pak mě ujišťuje, že je dobré přijmout hlas církve a že je zlé její svědectví odmítat. Kdo tento vnitřní hlas Ducha v srdci uslyší, nemůže se stát nevěřícím, leda svou vlastní vinou.

Převzato z knihy Tomáše Špidlíka, Živé slovo

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS B

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
25.3.	Květná	Iz 50,4-7	Flp 2,6-11	Mk 14,1-15,47
1.4.	Zmrtvýchvstání	Sk 10,34a.37-43	Kol 3,1-4	Jan 20,1-9
8.4.	2. velikonoční	Sk 4,32-35	1Jan 5, 1-6	Jan 20,19-31
15.4.	3. velikonoční	Sk 3,13-15.17-19	1Jan 2,1-5a	Lk 24,35-48
22.4.	4. velikonoční	Sk 4,8-12	1Jan 3,1-2	Jan 10,11-18
29.4.	5. velikonoční	Sk 9,26-31	1Jan 3,18-24	Jan 15,1-8

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlstek.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

141. ČÍSLO

Velikonoce 2018

Milí farníci,

blíží se Velikonoce, naše největší křesťanské svátky. Sv. Lukáš líčí příchod Zmrtvýchvstalého mezi učedníky zavřenými dveřmi velmi přesně a vyvrací tím lečjaké představy o Ježíšově zdánlivém těle. Právě naopak Ježíš je viditelný, hmatatelný.

Učedníci reagovali na Ježíšova slova a na dotek jeho rukou a nohou úžasem a radostí. Byli přímo přemoženi radostí. Jsou radostí bez sebe, ale je to radost, v níž ještě chybí víra. Zjevně jde jen o pocit, nadšení, ten ale nemůže vydržet. Je to radost, která se dívá, ale která nemůže proniknout do víry. Víra má vždycky něco společného s poznáním a vyznáním. Aby mohli učedníci dospět od pouhého pocitu radosti k víře, říká jim Ježíš: „Máte tu něco k jídlu?“ (Lk 24,41) Dávají mu kousek pečené ryby. „Vzal si a pojedl s nimi.“ (Lk 24,43). Duch nemůže jíst. Vzkříšený Ježíš je tedy bytostí z masa a krve. Může mluvit a jíst, můžeme se ho dotknout. Ježíš musí vést učedníky pomalu k tomu, aby ve vzkříšení skutečně uvěřili.

Možná máš stejné pochyby jako učedníci; pochyby o vzkříšení, o totožnosti Vzkříšeného s Ukřižovaným, pochyby o živé realitě Vzkříšeného. Lukáš chce proměnit i Tvé pochyby ve víru. Můžeš pochybovat a Tvé pochyby tě možná dovedou k prohloubení Tvé víry a k jejímu osvobození od projekcí a iluzí. Vzkříšený se střetává s Tvými pochybami tím, že Ti ukazuje své ruce a nohy. Jeho rány jsou proměněny. Můžeš prožít vzkříšení, když budeš i ve svých ranách vnímat proměnu. Rány na Tvých rukou Ti připomínají situace, kdy jsi byl bit, tvrdý zákrok, chvíle zrání a vzdávání se. Na nohou jsi byl zraněn, když Ti na ně někdo šlápl, nebyl s Tebou, nešel s Tebou. Při přijímání přichází do Tvých ran Vzkříšený, aby světlo jeho lásky zazářilo Tvými ranami.

Přeji Ti, aby vzkříšený Ježíš rozptýlil Tvé pochyby a vedl Tě k víře a radosti, abys mohl celým srdcem prohlásit: „Pán opravdu vstal z mrtvých. Vstal i pro mne. Stojí ve mně. Živě žije ve mně a proměňuje rány na mých rukou a nohou, aby v mých ranách zazářila Boží sláva.“

podle A. Grüna

***Přeji Vám všem, milí farníci, radostiplné velikonoční svátky. Rád Vám žehnám
P. Alois***

STANE SE

V úterý **27.3. od 16.00 hod. – 18.00 hod.** bude možnost ještě před svátky přistoupit ke **SVÁTOSTI SMÍŘENÍ** v děkanském kostele a v **18.00 hod.** bude mše sv. V kostele **sv. Barbory** bude příležitost ke svátosti smíření ve středu **28.3. od 15.30 hod.**

- Ve čtvrtek **29.3. v 9.00 hod.** je mše sv. v katedrále v Litoměřicích tzv. **MISSA CHRISMATIS** v tento den kněží obnovují své kněžské závazky a přiváží do svých farností požehnané oleje z této mše svaté.
- Na **Velký pátek v 16.30 hod.** bude **Křížová cesta** také v kostele v **Údlicích**.

O SVATÉM TRIDUU budou bohoslužby v Chomutově pouze v děkanském kostele:

- Na **Zelený čtvrtek 29.3. v 18.00 hod.** mše sv. – ustanovení Eucharistie a svátosti kněžství.
- Na **Velký pátek v 15.00 hod.** bude **Křížová cesta** v děkanském kostele.
- Na **Velký pátek 30.3.** začínají obřady v **18.00 hod.** Začíná také nověna k Božimu milosrdenství.
- Na **Bílou sobotu 31.3.** je možnost adorace u „**Božího hrobu**“ a to od **8 – 20 hod.** Prosíme ty, kteří mohou, aby se zapsali na hodinové služby při této adoraci.
- Na **Bílou sobotu ve 20.00 hod.** začíná slavení **Velikonoční vigílie**. Nezapomeňte vzít s sebou zvonečky!!! 😊
- V **neděli Zmrtvýchvstání Páně** bude mše sv. v **děkanském kostele v 8.00 hod.** a v **10.00 hod.** V kostele **sv. Barbory v 18.00 hod.**
- V **neděli Zmrtvýchvstání Páně** bude mše sv. v **11.30 v Droužkovicích** a ve **14.00 hod. ve Vysoké Jedli**.
- Na **Velikonoční pondělí** bude mše sv. v **8.00 hod.** v děkanském kostele a v **18.00 hod.** u sv. Barbory.
- V úterý **3.4.** při mši sv. v **17.00 hod.** v kostele sv. Barbory bude též udělena svátost nemocných.
- Ve čtvrtek **5.4. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **6.4. v 16.30 hod.** mají na děkanství setkání Broučci.
- V sobotu **7.4.** se uskuteční v Praze **POCHOD PRO ŽIVOT**. Více informací na plakátku.
- V sobotu **7.4. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **7.4. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů k **přijetí svátosti biřmování**.
- V neděli **8.4. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích.
- V neděli **8.4. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně.
- V pondělí **9.4. je Slavnost Zvěstování Páně**, pamatujte prosím na mši svatou – v děkanském kostele bude **mše sv. v 7.15 hod. a v 18.00 hod.**
- V pondělí **9.4. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů a **mše sv. v 18.00 hod.**
- Ve čtvrtek **12.4. bude v 17.30 hod.** na děkanství setkání manželů.
- V neděli **15.4. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.

- V pondělí **16.4.** bude v **děkanském kostele mše sv.** pouze v **9.00 hod.** při příležitosti setkání česko-německých kněží organizujících červencové poutě na Květnově.
- Ve čtvrtek **19.4. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **20.4. v 16.30 hod.** mají na děkanství setkání Broučci.
- V sobotu **21.4. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **22.4. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích.
- V pondělí **23.4. v 15.30 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů a **mše sv. v 18.00 hod.**
- V neděli **29.4. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.
- V úterý **1.5. v 8.00 hod.** bude mše svatá v **děkanském kostele**.
- V úterý **1.5. ve 14.00 hod.** bude poutní mše sv. v Málkově ke cti **sv. Josefa**. Všichni jste srdečně zváni!!

V sobotu **5.5. v 10 hod.** jste zváni na **JARNÍ POUŤ NA KVĚTNOV**. Začátek je u kříže na návsi a pokračuje se za modlitby sv. růžence do kostela, kde bude slavena mše svatá.

VZKŘÍŠENÝ PRO NAŠI NADĚJI

„Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine“ (1 Petr 1,3). Tato slova směřovala z úst svatého apoštola Petra k prvním křesťanům možná právě v okamžiku, kdy se shromáždili k oslavě velikonoční vigílie, aby si připomněli Kristovu smrt a vzkříšení a aby také mohli být pokřtěni připravující se katechumeni. Byla to nová slova, do té doby ve světě neslychaná: být zrozeni k živé naději díky jediné události: vzkříšení nějakého člověka z mrtvých!

Velikonoce a naděje! Dvě slova, která vzájemně souvisí jedno s druhým; jedno je obsaženo v druhém. Prvotní velikonoční křesťanská katecheze vnímala toto spojení skutečně dokonce i v přírodě: Velikonoce přicházejí v době, kdy se příroda probouzí ze zimního spánku a otevírá se jaru, novému slunečnímu teplu, rozkvétání stromů, tedy zkrátka k triumfálnímu návratu života. „Kdopak by nerozuměl tomu, že jsou tyto věci spojené s nebeskými tajemstvími?“ říkal svatý Zenon Veronský. „Líná, ledová a smutná zima symbolizuje otroctví idolům a pozemským neřestem. Jaro je posvátným pramenem, z jehož bohatého lůna se díky úchvatné činnosti Ducha Svatého rodí ty nejkrásnější květy církve“ (Tract. I,33).

Proč ale jenom „naděje“? Nebylo by lepší hovořit o jistotě, či lépe o historické jistotě, vzhledem k Ježíšovu vzkříšení? Svatý Pavel napsal, že to, v co se doufá, pokud to vidíme, už není naděje (srov. Řím 8,24), a učedníci viděli Vzkříšeného; jedli společně s ním a dotýkali se ho svými rukama! V co tedy ještě doufají a co je onou živou nadějí, o níž hovořil svatý Petr prvním křesťanům?

Zde se jedná o naději, která už se dotýká nás a nejen Ježíše; jejím obsahem je: „Ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla“ (Řím 8,11); jinými slovy: jestliže Ježíš Kristus opět vstal, i my vstaneme! Ježíšovo vzkříšení z mrtvých je „prvotinou“, která ohlašuje vzkříšení celého Těla: „On je prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých“ (Kol 1,18). Je to otevřená průrva ve zdi smrti, skrze kterou ho může každý člověk, který chce, následovat ke svobodě a slávě, do níž jako první vstoupil. Kristovo vzkříšení zvěstuje univerzální vzkříšení, vítězství nad smrtí.

Když se vzkříšený Ježíš zjevil Jedenácti na břehu Tiberiadského jezera, učedník, kterého miloval, byl první, kdo ho poznal a zavolal na ostatní: „Pán je to!“ (Jan 21,7). Bylo to poznání